

יוסן בן-גוריון

תאריך 26.3.1957
יום א', כ"ג אלול ה'

עמודים 147

חסויים

יוסן בן-גוריון

תאריך 26.3.57

עמודים 148

חסויים

- בארבע וחצי אה"צ בא אצלי גנרל ביוס, שהיה סר הבטחון במיניסטריאון של

אדגר פור וחשם על מכירה המיסטרים הראשון. אביו ואבי אביו עד שבעה דורות

("עד נפוליאון) היו גנרלים. בא לארץ כאוח ידידות.

בשש בא אצלי מרטינה , ב"כ העתון פרנס אובטרווסר. צעיר יפה, שייך לשמאל האנגלי. שואל על אפשרות שנויים במח"ת - כלומר ביחסי ישראל ערב. הוא יודע כי יש פסימיסטים ואפטימיסטים בענין זה. אמרתי לו כי אני חושש שאיני משתייך לשני סוגים אלה. כי אנו סיכויים של שנויים מוכרחים, אבל לזמן לא מעט בלתי נראים לעין, בגלל שלושה גורמים: (א) אנו בונים חברה חדשה, חברה עובדים דימוקרטית, מרכז מדע, משק מתקדם, שלטון פועלים - ומן ההכרח שמציאות זו תשפיע על הארצות השכנות. גם אם התגובה היא שלילית מצד השליטים הפיאודלים הדיקטטוריים ו"השמאליים" כביכול. (ב) אנו מתחזקים - ע"י עליה, שכלול חשבא, כיבוש השטמה, פיתוח משקי, וככל שאנו מתחזקים שונאינו מאבדים תקוותם לחסל אותנו. כל זמן שתקווה זו חיה בלבם - לא ישרימו אתנו. (ג) מן ההכרח שיקומו בקרב הערבים - מחי? איני יודע - אנשים שידאגו באמת לצרכי עמם לבריאות, לחינוך, לטיחוח. קווייתי שנאגיב ונאצר יחיו אנשים כאלה, אבל יש כנראה משהו בדיקטטור שהוא זקוק לאפקטים מידיים, ויותר קל לקחת לב העם ע"י הפגנות כוח ושנאה מיסדרי נשק - מאשר פיתוח איטי, אבל צרכי הערבים הם צרכים אנושיים, וחובעים סיפוקם, יקומו - מן ההכרח שיקומו * אנשים ומנהיגים שירצו לספק אותם. אלה ירצו בשלוש.

שאל אם אין יסוד לפחד ממני עליה - והתפשטות שתבוא בעקבותיה. אמרתי לו איני מאושר בגבולות הקיימים, אבל הם מספיקים לנו לקלוט כל היהודים שבתקופה זו נראת שיבואו - מארצות צפון אמריקה, מזרח אירופה, אם כי הייתי רוצה שיבואו כל יהודי אמריקה. אילו הייתי ערבי הייתי מתבייש לפחד מהיהודים המעטים כשאנו - הערבים מונים עד 70 מיליון.